

Изведнажъ Бойчо писна, колкото има сила, отхвъркна като топка и падна на земята по гърба си.

Изскокнаха хора изъ кръчмата и съсѣднитѣ къщи. И що да видятъ! Лежи Бойчо прѣмрѣлъ на земята! Коньтъ го силно ритналъ. Желѣзната подкова ударила дѣсната му ржка и я счупила.

Когато Бойчевата майка видѣ, че носятъ нейния синъ прѣмрѣлъ на ржцѣ, тя заплака съ гласъ и ѝ припадна. Тя помисли, че е убитъ.

Скоро повикаха лѣкаръ, за да прѣвѣтрге счупената Бойчева ржка, що държеше прѣчката по рано.

Ехъ какви болки изпита Бойчо първитѣ дни, само неговата душа знае! Той плачеше съ гласъ и едри сълзи ронѣше, кога докторътъ прѣвръзваше ржката. Но плачътъ не помага на болкитѣ!

Цѣлъ мѣсецъ лежа Бойчо, като ядѣше и пиеше съ лѣвата само ржка. Много болки прѣтегли, много грижи причини на домашнитѣ си, а ржката и досега още не му е добрѣ оздравела.

М. Герасковъ.

